

DZIENNIK TARYF I ZARZĄDZEŃ KOLEJOWYCH

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych (Warszawa, ul. Nowy Świat Nr. 14, pokój 260, telef. wewn. Ministerstwa Komunikacji Nr. 150). Prenumerata wynosi kwartalnie 10 zł i wpłacana być może na rachunek bieżący Ministerstwa Komunikacji Nr. 4 w Centralnej Kasie Państwowej bezpośrednio, bądź za pośrednictwem P. K. O. (konto czekowe 30.110). Prenumeratę uiszczać należy najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Cena pojedynczego numeru zwykłego 1 zł *). Ogłoszenia przyjmuje Redakcja Dz. T. i Z. K. (adres jak wyżej). Cena ogłoszeń: za stronę — 200 zł, 1/2 strony — 100 zł, 1/4 strony — 50 zł, 1/8 strony — 25 zł, 1/16 strony — 15 zł, 1/32 strony — 10 zł. Ogłoszenia drobne po 25 groszy za wyraz.

Rok III.

Warszawa, dnia 7 lutego 1930 r.

Nr. 6.

T R E Ś Ć :

DZIAŁ URZĘDOWY.

A. Rozporządzenia Ministra Komunikacji.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 5 lutego 1930 r. w sprawach taryfowych,
zawierające co następuje:

Poz. 46. Taryfa polskich państwowych kolei żelaznych wąskotorowych na przewóz osób, bagażu i przesyłek ekspresowych, części I, II i III. — Wprowadzenie jej w życie.

Poz. 47. Niemiecko - Polsko - Sowiecki Związek Kolejowy. Taryfa na przewóz towarów i zwierząt

w komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich a stacjami kolei Z. S. R. R. przez Polskę i obszar W. M. Gdańska, część III (taryfa bezpośrednia). — Włączenie nowych stacyj.

Poz. 48. Komunikacja towarowa pomiędzy Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, taryfa część II (taryfa bezpośrednia). — Włączenie nowych stacyj.

B. Obwieszczenia.

1) W sprawie kolejowego kursu walut zagranicznych.

Dział urzędowy.

A. ROZPORZĄDZENIA MINISTRA KOMUNIKACJI.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 5 lutego 1930 r.

w sprawach taryfowych.

Na mocy rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 lutego 1928 r., w sprawie wydawania Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych, oraz z dnia 29 lutego 1928 r., w sprawie zmiany ustawy o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. z r. 1928, Nr. 25, poz. 213 i 214), zarządza się co następuje:

*) Sprzedaż oddzielnych numerów Dz. T. i Z. K. odbywa się w Administracji tegoż Dziennika.

Poz. 46. Taryfa polskich państwowych kolei żelaznych wąskotorowych na przewóz osób, bagażu i przesyłek ekspresowych, części I, II i III.

§ 1. Z dniem 1 kwietnia 1930 r. wchodzi w życie Taryfa polskich państwowych kolei żelaznych wąskotorowych na przewóz osób, bagażu i przesyłek ekspresowych, części I, II i III.

§ 2. Wymieniona w § 1 taryfa obowiązuje na następujących wąskotorowych kolejach żelaznych, położonych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej:

A. Koleje Państwowe:

Antonowiecka, Bialska Podlaska, Dukszty Wąsk. — Druja, Gosławicka, Hrubieszów Wąsk. — Uhnów, z odgałęzieniami: Gozdów — Wojślawice, Hrubieszów Wąsk. — Matcze i Łaszczów — Wożuczyn, Janów koło Pińska Wąsk. — Kamień Koszyrski Wąsk., Jędrzejów — Szczucin z odgałęzieniem Bogorja — Iwaniska, Kujawskie, Łyntupy — Kobylniki, Miechów — Działoszyce, Mława — Przasnysz — Ciechanów, Nałęczów — Opole z odgałęzieniem Karczmiska — Rybaki, Nowojelnia — Nowogródek — Lubcza, Orańczyce — Prużany, Ostrołęckie, Rogów — Rawa — Biała, Sierpc — Lubicz, Wieluńska i Zwierzyniec — Bilgoraj.

B. Koleje prywatne, pozostające pod zarządem państwowym:

Łupków — Cisna i Nowo-Swięciany — Łyntupy.

§ 3. Część I zawiera „Regulamin przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych”, ogłoszony w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1928 Nr. 89, poz. 783, oraz następujące odchylenia i postanowienia wykonawcze, wprowadzone na podstawie § 2 tegoż regulaminu:

TYTUŁ I.

Zakres regulaminu przewozu.

W § 3 „Taryfy” do punktu 3 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Taryfy ogłasza się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych”.

TYTUŁ II.

Umowa o przewóz.

ROZDZIAŁ I.

Przewóz podróżnych.

W § 6 „Bilety” do punktu 2 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Bilety kartonowe sporządza się w kolorach następujących: I kl. żółte, II kl. zielone, III kl. brązowe”.

W § 8 „Czas ważności biletów”:

a) Punkt 4 zmienia się jak następuje: „Podróż powinna być rozpoczęta w dniu datowania biletu, pociągiem, oznaczonym na bilecie”.

b) Do punktu 5 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Na wypadek spóźnienia się pociągu termin ukończenia podróży przedłuża się odpowiednio.”

W § 9 „Wyznaczanie i zamawianie miejsc. Przedziały dla kobiet i niepalących. Otwieranie okien”:

a) Punkty 6, 11, 12 i 13 nie mają zastosowania na kolejach wąskotorowych.

b) Do punktu 9 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Warunki tudzież opłaty za wynajmowanie oddzielnych wagonów określają taryfy, część II”.

c) Punkt 10 zmienia się jak następuje:

„W każdym pociągu, mającym w swym składzie 2 lub więcej wagonów jednej klasy, przynajmniej jeden wagon musi być przeznaczony dla niepalących i jako taki oznaczony odpowiednim napisem”.

W § 10. „Przerwy jazdy na stacjach pośrednich” wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. I. Bilety ważne jedną dobę nie dają prawa przerwy podróży; bilety ważne na 2 doby uprawniają do jednorazowej, a bilety z ważnością dłuższą, do dwukrotnej przerwy w podróży.

Post. Wyk. II. Przerwa podróży nie przedłuża czasu taryfowej ważności biletu.

Post. Wyk. III. Przerwaną podróż można na nowo podjąć także z innej stacji, leżącej na tej samej drodze bliżej stacji przeznaczenia.

Post. Wyk. IV. Jeżeli podróżny, posiadający bilet ważny na kilka dróg do wyboru, przerwie podróż na jednej z tych dróg, to może wznowić podróż ze stacji przerwy lub też z innej stacji, położonej na tej samej drodze bliżej stacji przeznaczenia.

Post. Wyk. V. W granicach czasu ważności biletu nie ogranicza się długości trwania przerwy.

Post. Wyk. VI. Za przerwę podróży nie uważa się oczekiwania na najbliższy pociąg, dający połączenie stosownie do rozkładu jazdy nawet na wypadek nocowania.

Post. Wyk. VII. Podróżny, który przerywa podróż, powinien przedstawić swój bilet do poświadczenia właściwemu organowi stacyjnemu zaraz po przybyciu pociągu, którym przyjechał.“

W § 12 „Podróż bez ważnego biletu. Bilety peronowe”:

a) W tytule § 12 skreśla się słowa: „Bilety peronowe”.

b) W punkcie 2 ustęp drugi, zaczynający się od słów: „O ile w tym wypadku”
niema zastosowania na kolejach wąskotorowych.

c) Do tegoż punktu 2 wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. I. Bilet, którego tekst bezprawnie zmieniono, personel służbowy odbiera jako nieważny.

Post. Wyk. II. O ile podróżny przy opuszczaniu stacji, na której odbiera się bilety, nie okaże ważnego biletu, a nie można stwierdzić natychmiast, jaką klasą odbył podróż, powinien uiścić opłatę zgodnie z postanowieniem p. 1 § 12 regulaminu za przejazd klasą drugą, jeżeli zaś w skład danego pociągu wchodziły wagony tylko dwóch klas — za przejazd klasą wyższą.

Post. Wyk. III. O ile podróżny, mając zamiar dalszej jazdy, zawiadomi o tem konduktora najpóźniej na ostatniej stacji, do której miał bilet ważny, a w razie, jeżeli dany pociąg nie zatrzymuje się na niej, najpóźniej na poprzedzającej ją ostatniej stacji postojowej, uiszcza oprócz pojedynczej ceny biletu, wydanego mu na dalszy przejazd, dopłatę w wysokości 1 zł, ogółem jednak nie więcej, niż podwójną cenę tego biletu.

Post. Wyk. IV. Jeżeli okazany bilet jest ważny na przejazd w klasie niższej, niż ta, którą podróżny zajmuje, lub też na pociąg o taryfie niższej, za podstawę do obliczania należności, przewidzianych w p. 1 § 12 regulaminu, przyjmuje się różnicę między ceną biletu za przestrzeń przebyta w klasie wyższej lub w pociągu droższym, a ceną biletu na tę przestrzeń, obliczoną według klasy i rodzaju pociągu, na które opiewa bilet, okazany przez podróżnego.

Jeżeli przestrzeń przebyta w wyższej klasie lub w pociągu o wyższej taryfie nie może być natychmiast ustalona bez wszelkiej wątpliwości, za podstawę do obliczania dopłaty przyjmuje się przestrzeń od stacji wyjazdu, uwidocznionej na bilecie, a w razie przejścia podróżnego z innej kolei lub zmiany wagonu po drodze, przestrzeń od stacji granicznej, względnie przejściowej lub stacji zmiany wagonu.

Post. Wyk. V. Podróżny, który jedzie do stacji przeznaczenia drogą inną, niż wskazana na bilecie, uiszcza różnicę pomiędzy ceną biletu, jaką należy pobrać za faktyczną drogę podróży, a ceną biletu, jaki posiada, oraz dopłatę 1 zł, ogółem jednak nie więcej, niż podwójną cenę tej różnicy. W razie przejazdu drogą tańszą, podróżny nie ma prawa do zwrotu różnicy.

Post. Wyk. VI. Dopłatę 1 zł kolej żelazna pobiera bez względu na to, czy opłatę za przejazd lub różnicę cen podróżny uiszcza w pociągu, czy też na stacji.

Post. Wyk. VII. Podróżny, który wbrew swej woli albo przez nieświadomość jedzie bez ważnego biletu lub w wagonie klasy wyższej, lub też w pociągu o taryfie wyższej, opłaca pojedynczą należność za przebyta w ten sposób drogę, względnie pojedynczą różnicę odnośnych cen oraz dopłatę 1 złoty, o ile przypadające należności uiszcza natychmiast.“

d) W punkcie 3, w ustępie b) po słowie: „rozpoczął” dodaje się słowa: „lub przedłuża”.

e) Punkt 5 niema zastosowania na kolejach wąskotorowych.

W § 13 „Osoby wyłączone od przejazdu lub dopuszczone warunkowo. Uszkodzenie wagonu”:

Do punktu 5 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Za uszkodzenie lub zanieczyszczenie ustanawia się następujące wynagrodzenie szkody:

Wyszczególnienie uszkodzeń.

W wagonach osobowych przy rozpiętości toru 600 mm.

Nr. porz.	Cena zł
1. Za rozbicie lub porysowanie szyby okiennej (wymiaru około 200 mm. × 600 mm.)	3,50
2. Za rozbicie lub porysowanie szyby okiennej (326 mm. × 660 mm.)	5,00
3. Za rozbicie lub porysowanie szyby okiennej (415 mm. × 595 mm.)	6,00
4. Za rozbicie lub porysowanie szyby okiennej (435 mm. × 775 mm.)	9,00
5. Za rozbicie lub porysowanie szyby okiennej (535 mm. × 770 mm.)	11,00
6. Za rozbicie lub porysowanie dużej szyby okiennej (875 mm. × 740 mm.)	20,00
7. Za rozbicie lub porysowanie szyby ustępowej lub drzwiowej (530 mm. × 740 mm.)	10,00
8. Za rozbicie lub porysowanie szyby bocznej w naddaszku (80 mm. × 320 mm.)	1,00

W wagonach osobowych przy rozpiętości toru 750 mm. i 760 mm.

9. Za rozbicie lub porysowanie szyby okiennej dużej (wymiaru 850 mm. × 850 mm.)	25,00
10. Za rozbicie lub porysowanie szyby drzwiowej lub ustępowej (550 mm. × 850 mm.)	17,00
11. Za rozbicie lub porysowanie szyby okiennej (500 mm. × 300 mm.)	4,00
12. Za rozbicie lub porysowanie szyby okiennej (700 mm. × 500 mm.)	8,00
13. Za rozbicie lub porysowanie szyby okiennej (900 mm. × 500 mm.)	15,00
14. Za rozbicie lub porysowanie szyby okiennej (900 mm. × 750 mm.)	22,00

W wagonach osobowych przy rozpiętości toru 600 mm. i 750 mm.

15. Za zniszczenie firanki od lampy	8,00
16. Za oberwanie lub zniszczenie pasa okiennego z taśmy konopnej	3,00
17. Za oberwanie lub zniszczenie pasa okiennego z taśmy skórzanej	7,00
18. Za złamanie pręta okiennego lub od firanki	2,50
19. Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie na siedzeniach lub oparciach pokrowca	10,00
20. Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie pokrycia welwetowego	15,00
21. Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie pokrowca na poręczy lub poduszkach	3,00
22. Za wypalenie, rozdarcie lub inne zniszczenie na poręczach pokrycia welwetowego	4,00
23. Za uszkodzenie siatki bagażowej dużej	4,00
24. Za uszkodzenie siatki bagażowej małej	2,00
25. Za rozbicie miednicy fajansowej lub pisuaru	30,00
26. Za rozbicie klozetu fajansowego	50,00
27. Za uszkodzenie pokrywy klozetowej	5,00
28. Za rozbicie termometru	2,50
29. Za uszkodzenie lub zgubienie popielniczki	2,00
30. Za rozbicie stolika—półki	3,00
31. Za całkowite zniszczenie stolika—półki	8,00
32. Za uszkodzenie lub oberwanie wieszadła do odzieży i kapeluszy	2,00
33. Za uszkodzenie obicia na ścianie lub suficie	8,00
34. Za zanieczyszczenie wagonu II klasy	3,00
35. Za zanieczyszczenie wagonu III klasy	2,00
36. Za rozbicie szyby w latarce	1,00
37. Za uszkodzenie piecyka żelaznego	8,00
38. Za uszkodzenie kolanka piecyka żelaznego	3,00

UWAGI:

Pod słowami „zanieczyszczenie wagonu” (poz. 34 i 35) należy rozumieć:

- naplucie na podłogę, na ścianę i t. p.,
 - zaśmiecenie, lub zanieczyszczenie podłogi, kanap, foteli, poręczy, ławek, umywalni, klozetów i t. p. obuwiem, resztkami jedzenia, papierami, niedopałkami, odpadkami, odchodami i t. p. Splamienie kanap, foteli, ławek, pokrowców, firanek i t. p. należy traktować jako uszkodzenie.
- Za powtórne rozmyślnie zanieczyszczenie (naplucie, zaśmiecenie wagonu) należy pobierać opłatę podaną w pozycjach 34 i 35 w wymiarze p o t r ó j n y m.

Pobieranie opłaty za zanieczyszczenie nie wyklucza równoczesnego pobrania opłaty za uszkodzenie (splamienie).

Powyższy cennik uszkodzeń stosować należy również do uszkodzeń i zanieczyszczeń peronów oraz pomieszczeń i urządzeń stacyjnych.

Do pobierania opłat według niniejszego cennika upoważniony jest personel pociągowy, względnie stacyjny. Na każdą pobraną kwotę należy wydać pokwitowanie.

Za uszkodzenie, nieprzewidziane w cenniku powyższym, kolej żelazna pobiera wynagrodzenie w wysokości rzeczywiście poniesionej szkody."

W § 15 „Zabieranie bagażu ręcznego i zwierząt do wagonów osobowych. Przewóz psów w wagonach bagażowych. Posługacze bagażowi”:

a) Do punktu 3 wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. I. Rowerów rozebranych i nierozebranych nie wolno zabierać do wagonów osobowych.

Post. Wyk. II. Narty i saneczki wolno zabierać jako bagaż ręczny, jeśli to nie przeszkadza współpodróżnym i nie powoduje zanieczyszczenia wagonu”.

b) Punkt 4 zmienia się jak następuje:

„Zwierząt żywych nie wolno zabierać do wagonów osobowych, wykryte zaś należy usunąć z wagonu na najbliższej stacji. Wyjątek stanowią psy każdego rodzaju i każdej wielkości, małe ptaki i wreszcie inne małe zwierzęta domowe na rękę, o ile nie zabraniają tego przepisy policyjne, a współpodróżni nie sprzeciwiają się zabraniu ich do wagonu”.

c) W punkcie 5 ustęp a) zmienia się jak następuje:

„a) psy luzem przewozi się w miarę możliwości w wagonach bagażowych, o ile są w nich specjalne pomieszczenia.”

d) Do tegoż punktu 5 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Opłaty za przechowanie psów określają taryfy, część II”.

e) Do punktu 6 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Opłaty za przewóz zwierząt określają taryfy, część II”.

f) Punkty 10, 11, 12 i 13 nie mają zastosowania na kolejach wąskotorowych.

W § 16 „Spóźnianie się pociągów. Utrata połączeń. Odwołanie pociągów”:

a) Punkt 3 zmienia się, jak następuje:

„3. Na stacjach stycznych z kolejami normalnotorowymi oraz na stacjach węzłowych o spóźnieniu się pociągu ponad 15 minut powinny być wywieszane ogłoszenia”.

b) Do punktu 4 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. O przerwach w ruchu ponad 1 dobę ogłasza się w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych”.

ROZDZIAŁ II.

Przewóz bagażu.

W § 17 „Pojęcie bagażu. Przedmioty wyłączone od przewozu”:

a) W punkcie 2, w ustępie f) liczbę „4 m” zmienia się na „3 m”.

b) W punkcie 3, w ustępie ostatnim zdanie „wymienionych w p. 2 i 3 paragrafu niniejszego” zmienia się na: „wymienionych w p. 1, 2 i 3 paragrafu niniejszego”.

c) Do punktu 4 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Według ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58 z dnia 9 lipca 1924 r., poz. 584) prawo wyłączności państwowej co do poczty obejmuje w szczególności przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie:

a) listów i katek pocztowych;

b) czasopism i wydawnictw, wychodzących przynajmniej 12 razy do roku. Czasopisma i wydawnictwa po roku ich wydania wyłączności pocztowej nie podlegają.

Postanowienie to dotyczy także tego rodzaju przesyłek, pochodzących z zagranicy.”

W § 19. „Opakowanie i stan bagażu”:

Do punktu 2 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Opłaty za oznaczenie bagażu określają taryfy, część II.”

W § 20. „Nadanie bagażu. Kwit bagażowy”:

a) Do punktu 1 wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. I. Jeżeli do stacji przeznaczenia prowadzi kilka dróg lub jeżeli w miejscowości, do której bagaż jest przeznaczony, znajduje się kilka dworców kolejowych, podróżny musi dokładnie oznaczyć drogę lub dworzec. Kolej żelazna nie odpowiada za skutki, jeżeli podróżny nie zastosuje się do tego przepisu.

Post. Wyk. II. Odprawy bagażu do stacji pośredniej na szlaku oznaczonym na bilecie lub od takiej stacji można żądać, jeżeli do lub od tej stacji istnieje bezpośrednia taryfa bagażowa.

Post. Wyk. III. Kolej żelazna może przyjąć bagaż także do stacji, położonej poza stacją, wymienioną w okazanym bilecie jazdy, jeżeli kasa osobowa z braku biletu bezpośredniego do stacji przeznaczenia wydała bilet do stacji pośredniej”.

b) Do punktu 3 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Przy wysyłce rowerów nieopakowanych, nart oraz saneczek jako wagi ustalone do obliczenia należności za przewóz stosuje się:

za rowery jednosiedzeniowe	20 kg
„ „ dwusiedzeniowe	30 „
„ trycikle jednosiedzeniowe	40 „
„ „ dwusiedzeniowe	50 „
„ jedną parę nart	5 „
„ saneczki na 1 lub 2 osoby	10 kg.”

c) Do punktu 5 wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. Opłaty, połączone z przewozem bagażu, tudzież należność za deklarację wartości dostawy określają taryfy, część II”.

d) Do punktu 6 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. Na stacjach i przystankach, nie posiadających ekspedycji bagażowych, bagaż może być przyjęty w pociągu przez konduktora”.

W § 21. „Wydawanie”:

a) 1. punktu 5 wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. I. Jeżeli kolej żelazna przyjęła bagaż przeznaczony do stacji, nie posiadającej ekspedycji bagażu, podróżny powinien odebrać bagaż bezpośrednio po przybyciu pociągu, w przeciwnym bowiem razie bagaż przewieziony będzie do następnej stacji, posiadającej ekspedycję bagażu i na tej stacji przygotowany do odbioru.

Należności za przewóz oblicza się aż do tej stacji.

Post. Wyk. II. O ile wydania bagażu nie zażądano w czasie oznaczonym w p. 2 § 21 regulaminu, kolej żelazna wydaje go tylko w ogłoszonych godzinach służbowych.”

b) W punkcie 6 po zdaniu pierwszym dodaje się zdanie o brzmieniu następującem: „kolej uskutecznia zważenie bagażu, o ile dana stacja ma odpowiednie wagi”.

c) Do tegoż punktu 6 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. Opłatę za ważenie bagażu określają taryfy, część II”.

d) Do punktu 7 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. Opłatę za przechowanie bagażu określają taryfy, część II”.

e) Do punktu 8 wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. I. Za uskutecznienie sprzedaży kolej żelazna pobiera opłatę określoną w taryfach, część II.

Post. Wyk. II. Jeżeli odbiór małych zwierząt i psów w klatkach, skrzyniach i t. p., nadanych jako bagaż, nie nastąpił w ciągu 2 godzin po przybyciu ich na stację przeznaczenia, kolej żelazna może, albo je przechować za opłatą, przewidzianą w taryfach, część II, albo też oddać je na przechowanie według swego uznania bez wszelkiej za to odpowiedzialności.”

ROZDZIAŁ III.

Przepisy wspólne dla przewozu osób i bagażu.

W § 22 „Pociągi. Rozkłady jazdy. Postoje”:

a) Do punktu 1 wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. Warunki zamawiania pociągów nadzwyczajnych oraz opłaty za takie pociągi określają taryfy, część II”.

b) Do punktu 2 wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. I. Ograniczenia co do korzystania z pewnych pociągów lub klas powinny być uwidocznione w rozkładach jazdy.

Post. Wyk. II. Podróżnym wolno używać wszystkich pociągów, w których znajduje się klasa, wskazana na bilecie, z zastrzeżeniem jednak stosowania się do przepisów ograniczających, podanych w rozkładach jazdy lub w taryfach.”

c) Do punktu 5 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. Opłata za zatrzymanie pociągu bez uzasadnionych przyczyn wynosi 50 złotych.”

W § 23. „Zasady obliczania opłat przewozowych”:

Do punktu 4 wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. Opłaty z powodu poczynionych wydatków w gotowiznie określają taryfy, część II”.

W § 24. „Zakaz umów odrębnych”:

Do punktu 3 wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującem:
„Post. Wyk. I. Koleje żelazne udzielają następujących ulg:

A. Ulgi taryfowe ze względów wychowawczych, społecznych i humanitarnych:

1) na przejazdy do szkół;

- 2) na wycieczki szkolne i przejazdy na kolonie;
- 3) dla robotników;
- 4) dla straży ogniowych, udających się na miejsce wypadku;
- 5) dla osób niezamożnych, pokaszanych przez zwierzęta podejrzane o wściekliznę;
- 6) dla niezamożnych chorych umysłowo i ich dozorców;
- 7) dla inwalidów wojennych.

B. Ulgi taryfowe przy przejazdach grupami do miejsc odpustowych, w celach kulturalno-oświatowych, krajoznawczych i sportowych.

Post. Wyk. II. Wysokość i warunki stosowania tych ulg określają taryfy, część II''.

W § 25. „Formalności celne, akcyzowe oraz wymagane przez władze skarbowe, policyjne i inne władze administracyjne”:

Do punktu 3 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Opłaty za te czynności określają taryfy, część II”.

W § 26. „Zwroty”:

Do punktu 5 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Powyższe żądanie podróżny powinien zgłosić zawiadowcy stacji bezwzględnie po przybyciu pociągu na stację, na której przerywa podróż. Przy zgłoszeniu niezbędne jest dołączenie biletu, i w danym razie kwitu bagażowego. Podróżnemu, zgłaszającemu takie żądanie, powinno być wydane odpowiednie poświadczenie.”

TYTUŁ III.

Odpowiedzialność kolei żelaznej. Powództwo.
Reklamacje. Waluta.

ROZDZIAŁ I.

Odpowiedzialność.

W § 35. „Deklarowanie wartości dostawy”:

Do punktu 2 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Wysokość opłat i minimum należności za deklarację wartości dostawy określają taryfy, część II”.

TYTUŁ IV.

Przechowywanie bagażu.

W § 50. „Przechowalnie”:

Do punktu 2 wprowadza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu zastępującem:

„Post. Wyk. I. Na stacjach, na których bagaż przyjmuje się do czasowego przechowania pod odpowiedzialnością kolei żelaznej, powinno być to podane do publicznej wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia.

Post. Wyk. II. Kolej żelazna bierze bagaż na przechowanie najdłużej na przeciąg 4-ch tygodni, na czas zaś dłuższy tylko na wyraźne życzenie podróżnego.

Post. Wyk. III. Na bagaż, złożony do przechowania, kolej wydaje kwit.

Post. Wyk. IV. Przedmiotów, zagrażających bezpieczeństwu, zwłaszcza nabitej broni palnej, materiałów wybuchowych, samozapalnych, łatwozapalnych, trujących, żrących i cuchnących nie wolno oddawać na przechowanie. Przedmioty o dużej pojemności kolej przyjmuje do przechowania, o ile warunki miejscowe na pomieszczenie ich pozwalają.

Post. Wyk. V. Kolej żelazna może odmówić przyjęcia na przechowanie bagażu uszkodzonego, albo wadliwie lub wcale nie opakowanego. Jeżeli jednak kolej żelazna przyjmie taki bagaż, ma prawo zaznaczyć to pisemnie w kwicie. Nadawca, przyjmując taki kwit, uznajeznaczony w nim stan bagażu. Za rzeczy, znajdujące się w przedmiotach niezamkniętych, zwłaszcza w ubraniach, płaszczach, pledach i t. p., kolej nie odpowiada.

Post. Wyk. VI. Okaziciel kwitu może w godzinach przyjmowania i wydawania bagażu żądać wydania przedmiotów oddanych do przechowania. Wydawanie następuje za zwrotem kwitu i uiszczeniem opłaty za przechowanie. Jeżeli podróżny nie może okazać kwitu, stosuje się postanowienia p. 3 § 21 regulaminu.

Post. Wyk. VII. Bagaż, nieodebrany po upływie czasu oznaczonego w post. wyk. II, uważa się jako przedmiot znaleziony i postępuje się z nim według odnośnych przepisów.”

TYTUŁ V.

Przesyłki ekspresowe.

W § 51. „Określenie przesyłek ekspresowych. Przedmioty wyłączone od przewozu”:

a) Do punktu 1 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem: „Post. Wyk. Stacje, otwarte dla przesyłek ekspresowych, są w taryfach towarowych część III (Wykaz stacyj i odległości taryfowych) odpowiednio oznaczone”.

b) Do punktu 2 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem: „Post. Wyk. Według ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58 z dnia 9 lipca 1924 r. poz. 584) prawo wyłączności państwowej co do poczty obejmuje w szczególności przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie:

a) listów i kartek pocztowych,

b) czasopism i wydawnictw, wychodzących przynajmniej 12 razy do roku. Czasopisma i wydawnictwa po roku ich wydania nie podlegają wyłączności pocztowej. Postanowienie to dotyczy także tego rodzaju przesyłek, pochodzących z zagranicy”.

W § 52. „Nadanie przesyłek ekspresowych. List ekspresowy”:

a) Do punktu 2 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem: „Post. Wyk. Cenę listu ekspresowego określają taryfy, część II”.

b) Do punktu 8 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem: „Post. Wyk. Opłaty za wykonanie tych czynności określają taryfy, część II”.

W § 54. „Odpowiedzialność za świadczenia, zamieszczone w liście ekspresowym. Dopłaty”:

Do punktu 2 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Opłatę za sprawdzenie ilości sztuk określają taryfy, część II”.

W § 55. „Załatwianie formalności celnych, podatkowych, policyjnych lub wymaganych przez inne władze administracyjne”:

Do punktu 2 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Opłaty za dokonanie formalności celnych, podatkowych, policyjnych i wymaganych przez inne władze administracyjne określają taryfy, część II”.

W § 56. „Opłacanie należności przewozowych: Prawo zastawu”:

Do punktu 1 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Opłaty za przewóz przesyłek ekspresowych oraz opłaty dodatkowe określają taryfy, część II”.

W § 59. „Wydawanie”:

Do punktu 5 wprowadza się postanowienie wykonawcze o brzmieniu następującem:

„Post. Wyk. Opłaty za przechowanie przesyłek ekspresowych określają taryfy, część II”.

§ 4. Część II zawiera Postanowienia taryfowe oraz wykaz opłat dodatkowych.

§ 5. Część III zawiera Tabele opłat.

§ 6. Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

1) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 11 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 256).

2) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 9 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 207).

3) Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 122, poz. 709).

4) Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 września 1928 r. (Dz. T. i Z. K. Nr. 9, poz. 59).

5) Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 września 1929 r. (Dz. T. i Z. K. Nr. 36, poz. 213).

Egzemplarze taryfy powyższej, która zostaje wydana jako załącznik do niniejszego numeru Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych, są do nabycia w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych w Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Radomiu, Stanisławowie, Warszawie (Królewska 23) i Wilnie po cenie na niej oznaczonej.

- Poz. 47. Taryfa na przewóz towarów i zwierząt w komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad przez Polskę i obszar W. M. Gdańska, część III (taryfa bezpośrednia), obowiązująca od dnia 1 sierpnia 1929 r. (Dz. T. i Z. K. z r. 1929 r. Nr. 28, poz. 160).

Od dnia 15 lutego 1930 r. w części III (taryfa bezpośrednia) wyżej wspomnianej taryfy towarowej podany w rozdziale IV spis stacyj kolei Z. S. R. R., włączonych do taryfy bezpośredniej, uzupełnia się na stronie 17 pod poz. 6 nazwami stacyj: „Boguszeńska, Byczycha, Dretuń, Gorodok, Jezieriszcz, Kletnia, Liozno, Łowsza, Łoswida, Niszcz, Osinowka, Staroje Sieło, Tołmaczeńska, Wydreja, Zamostocz, Żukowka” — kolei Moskiewsko-Białorusko-Bałtyckiej.

W związku z powyższem uzupełnieniem do podanego w tymże rozdziale IV, części III taryfy „Wykazu odległości kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad do granicznych punktów przejściowych na granicy pomiędzy Polską a Z. S. R. R.”, włącza się w porządku alfabetycznym następujące stacje wraz z odległościami:

Do granicy Państwa po- między stac- jami	Zarząd Kolejowy	Zahacie Farynowo	Olechnowicze Radoszkowiczy	Stolpce Niegorietoje	Mikaszewicze Żytkowiczy	Zdobunów gr. P. pod Mohylanami Szepietowska	Podwołoczyska Wołoczysk
Od stacji							
Boguszeńska	M. M. Bałt.	180	295	318	467	688	832
Byczycha	„	184	399	421	570	791	935
Dretuń	„	75	475	497	646	867	1011
Gorodok	„	176	374	396	545	766	910
Jezieriszcz	„	165	418	440	589	810	954
Kletnia	„	514	607	629	626	848	992
Liozno	„	187	385	407	557	778	922
Łowsza	„	85	391	413	562	783	927
Łoswida	„	158	356	378	527	748	892
Niszcz	„	119	519	541	691	912	1056
Osinowka	„	250	276	299	454	675	819
Staroje Sieło	„	115	360	382	532	753	897
Tołmaczeńska	„	68	468	490	640	861	1005
Wydreja	„	175	373	395	544	765	909
Zamostocz	„	160	315	337	487	708	852
Żukowka	„	472	565	587	584	806	950

Nr. III/Ws. 955/30.

- Poz. 48. Komunikacja towarowa pomiędzy Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad. Taryfa dla komunikacji bezpośredniej pomiędzy stacjami kolei polskich włączając położone na obszarze W. M. Gdańska z jednej strony a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad, z drugiej strony, część II, taryfa bezpośrednia obowiązująca od dnia 15 listopada 1929 r. (Dz. T. i Z. K. z r. 1929 Nr. 40, poz. 270).

Od dnia 15 lutego 1930 r. w części II (taryfa bezpośrednia) wyżej wymienionej taryfy, podany w rozdziale I spis stacyj kolei Z. S. R. R., włączonych do taryfy bezpośredniej, uzupełnia się na stronie 12 pod poz. 6 nazwami stacyj: „Boguszeńska, Byczycha, Dretuń, Gorodok, Jezieriszcz, Kletnia, Liozno, Łowsza, Łoswida, Niszcz, Osinowka, Staroje Sieło, Tołmaczeńska, Wydreja, Zamostocz, Żukowka” — kolei Moskiewsko-Białorusko-Bałtyckiej.

W związku z powyższem uzupełnieniem do podanego w rozdziale III B tejże części II taryfy „Wykazu odległości taryfowych kolei Z. S. R. R. do i od punktów granicznych pomiędzy

Polską i Z. S. R. R. od i do stacji, włączonych do taryfy bezpośredniej" włącza się w porządku alfabetycznym następujące stacje wraz z odległościami:

Od stacji	Do granicy Państwa po- między stac- jami	Zarząd Kolejowy	Zahacie	Olechnowice	Stołpce	Mikaszewice	Zdobunów	Podwoleczyska
			Farynowo	Radoszkowiczy	Niegorzele	Żytkowiczy	gr. P. pod Mohylanami	Woloczysk
Boguszevszkaja		M. B. Bałt.	180	295	318	467	688	832
Byczycha		"	184	399	421	570	791	935
Dretuń		"	75	475	497	646	867	1011
Gorodok		"	176	374	396	545	766	910
Jezieriszczce		"	165	418	440	589	810	954
Kletnia		"	514	607	629	626	848	992
Liozno		"	187	385	407	557	778	922
Łowska		"	85	391	413	562	783	927
Łoswida		"	158	356	378	527	748	892
Niszczka		"	119	519	541	691	912	1056
Osinowka		"	250	276	299	454	675	819
Staroje Sieło		"	115	360	382	532	753	897
Tołmaczewskaja		"	68	468	490	640	861	1005
Wydreja		"	175	373	395	544	765	909
Zamostoczje		"	160	315	337	487	708	852
Żukowka		"	472	565	587	584	806	950

Nr. III/Ws. 1220/30.

Minister Komunikacji: *Kühn*

B. OBWIESZCZENIA.

Polskie Koleje Państwowe.

1) W sprawie kolejowego kursu walut zagranicznych.

Kolejowy kurs walut zagranicznych, ogłoszony w Nr. 1 Dz. T. i Z. K. z r. 1930, pozostaje bez zmiany.